

РЕШЕНИЕ

№ 2647

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1598** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на В. М. М. срещу решение от 08.10.2018 г., постановено по НАХД № 4796 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 17-4332-028941 от 30.01.2018 г. на заместник – началник на отдел „Пътна полиция“ към СДВР за налагане на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП на касатора глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 19, ал. 1 ЗДвП.

Според касатора решението е постановено в противоречие на материалните и процесуалните правила. Счита, че не е бил редовно призован за съдебно заседание, с което му е ограничено правото на защита. Съдът не е обсъдил възражения за липса на компетентност на лицето, издало наказателното постановление. Правят се оплаквания, че не е направена съвкупна преценка на фактите и обстоятелствата по случая, за което касаторът излага съображения, че движението е било натоварено и не е имал възможност веднага да освободи релсовия път. Излага доводи за погрешно прилагане на разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗДвП, както и за наличието на смекчаващи вината обстоятелства, налагащи глоба в минимален размер.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище по жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, VII – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 06.12.2017 г. около 14:50 часа В. М. М. управлявал МПС марка „Мерцедес“, модел „В.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като същият внезапно е спрял на релсов път на пл. „В., за да изчака и да се включи в движението в посока от [улица]към пл. „М.“, на кръстовището с [улица]в [населено място]. Установено е, че зад автомобила се е движил трамвай, с който е станало ПТП. Съдът е приел, че касаторът е имал видимост за идващия мотриса и следвало да се съобрази с това обстоятелство при извършване на маневрата. В тази връзка е приел, че касаторът не е освободил по – най бързия начин релсовия път, с което е нарушил чл. 19, ал. 1 ЗДвП. Даден е отговор, че жалбоподателят не е доказал твърденията си за наличието на обстоятелства, изключващи вината.

Въззивният съд е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. АУАН и НП са съставени, респ. издадени от компетентни органи, в кръга на техните пълномощия, при спазване на посочените в чл. 34 ЗАНН срокове. Обсъдил е подвеждане на нарушението под съответната санкционна норма и размера на наказанието. Мотивирано е изложил подробни съждения и е отговорил на всички оплаквания, изложени в жалбата, с която е сезиран. С тези изводи и мотиви, първоинстанционния съд е потвърдил изцяло издаденото наказателно постановление

Решението е правилно, като настоящият касационен състав намира за необходимо да посочи, че противно на възраженията на касатора, същото е подробно мотивирано и са обсъдени оплакванията, направени с жалбата.

Неоснователни са оплакванията, че В. М. М. е бил лишен от възможността да участва в съдебно заседание. Във въззивното производство е проведено едно заседание на 03.10.2018 г. (на другите не е даден ход), на което е събран целият доказателствен материал по делото. На това съдебно заседание не се явил жалбоподателят и неговият процесуален представител, които са били редовно призовани (видно от призовките л. 67 и л. 68 от делото). В същото време не се сочат основателни причини, довели до невъзможност за явяване в съдебно заседание. В този смисъл не е ограничено правото на защита, доколкото жалбоподателят не се е възползвал от правото си да се яви в съдебно заседание.

Неоснователни са оплакванията, че съдът не е обсъдил липсата на компетентност на лицето, издало наказателното постановление. В мотивите ясно е посочено, че заместник – началник на отдел „Пътна полиция“ към СДВР е оправомощен да издава наказателни постановления със заповед № 81213-952 от 20.07.2017 г. на министъра на вътрешните работи, която е приложена по делото.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗДвП, когато релсов път е разположен върху платното за движение, водачите на пътни превозни средства, които се намират върху него, са длъжни да го освободят по възможно най - бързия начин при приближаване на пътно превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници, за да го

пропуснат да премине. Въззивният съд правилно и обосновано е приел, че касаторът не е изпълнил това си задължение, тъй като не е освободил по – най бързия начин релсовия път, въпреки че преди това е имал видимост за приближаващата мотриса и следвало да се съобрази с това обстоятелство при извършване на маневрата. В този смисъл правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП.

Въззивният съд обстойно е отговорил, че не са доказани възраженията на касатора, отнасящи се до натовареността на движението и липсата на възможност за навременно освобождаване на релсовия път. В тази връзка следва да се посочи, че жалбоподателят не анагажирал никакви доказателства в подкрепа на тези свои твърдения.

Неоснователни са оплакванията на касатора за наличието на смекчаващи вината обстоятелства, налагащи глоба в минимален размер. Това е така, тъй като е наложена минималната глоба в размер на 200 лева съгласно чл. чл. 179, ал. 2 ЗДвП.

По изложените съображения, Административен съд София – град, VII – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.10.2018 г., постановено по НАХД № 4796 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: